

Pollák Béláné 80. Születésnapján

Ez én vagyok a 80. születésnapomon, amikor a szomszédaim felköszöntöttek otthon, Gödön. A 1970--1980-as évek már nyugodtan teltek. Ketten éltünk a férjemmel, Pollák Bélával. Ő már nyugdíjba ment, aztán otthon voltunk, Vágon, amíg élt. Élvezte a házat meg a telket. Nagy kertünk volt, nagyon szeretett a kertben lenni, élvezte a vidéki életet. Nyaralni nem igazán jártunk, a munka, a ház lefoglalt minket. Az őszi ünnepeket mindig megtartottuk. A Ros Hásánát és a Jom Kipur-t. Ilyenkor mindig elmentünk a zsinagógába. Az uram 84 éves korában halt meg. Combnyaktörést kapott, és Csornán nem tudták megoperálni. Győrbe kellett vinni, ott operálták meg, de a műtét után két órával meghalt. A halála után teljesen egyedül maradtam Vágon, az osztrák határ szélén, messze mindentől. Az uram halála után eljöttem Vágról Gödre. Eladtam a vági

házat, s a gödi nyaralónkba költöztem. Nagyon szerettem Gödön élni. Rendesek voltak a szomszédok, még ma is bejönnek meglátogatni. Áldott jó szomszédaim voltak, soha engem rossz szóval meg nem bántottak volna, amivel tudtak, segítettek. Én nem panaszkodhatom rájuk. Itt voltak a születésnapomra. Az összes szomszédom keresztény volt Gödön is. Mikor már elmúltam 80 éves, egyre nehezebb volt egyedül. Félttem, hogy nem fogom tudni ellátni magam. A bevásárlás, főzés, mosás, takarítás. A szememet is operálni kellett szürke hályoggal. Gödön volt egy idősebb baráti házaspár, s mikor a feleség meghalt, és a férfi egyedül maradt, bejött ide az otthonba [Újpesti Zsidó Szeretetotthon]. Akkor épült ez az otthon, s tőle tudtam meg ezt a lehetőséget. Mikor a Gyuri beköltözött ide, teljesen egyedül maradtam. Így 86 éves koromban úgy döntöttem, hogy beköltözöm ide. Két éve vagyok itt. Jó érzés itt lenni. Jó érzés, hogy itt mindenki zsidó. Bár korábban mindenhol, ahol laktunk, nagyon rendesek voltak velünk a nem zsidók is, de egészen más itt. Olyan megnyugtató itt lenni. Nem vagyok egyedül. Ha éjjel valami történik, van, aki rám nézzen. Attól félttem, hogyha meghalok, nem lesz, aki eltemessen. Mert hát a szomszédok hova mentek volna, azt sem tudták volna, hogy hová kell menni. Itt meg legalább lesz, aki eltemet. De egyelőre nem szándéksom meghalni. A szívem kicsit gyenge, szedek rá gyógyszert, de megtanultam ezzel együtt élni. Jó, hogy itt van orvos, rendszeresen megnézik minket. Ha valami baj van, bevisznek a kórházba. Engem is bevíttek, mikor kivizsgálták a szívemet. Amióta itt élek, részt szoktam venni az Újpesti Idősek Klubjának műsorain. Csütörtökönként például operaénekesek szoktak fellépni. Szépen felöltözünk. Kapunk süteményt, szörpöt, gyümölcsöt, jól érezzük magunkat. Szoktunk istentiszteletre járni. Vannak, akik sűrűn, én csak a nagyobb ünnepeken, elsősorban az őszi ünnepeken szoktam. Voltam kétszer a Bálint Zsidó Közösségi Házban is. Egyszer elmentünk megnézni az Országházat. Nagyon szép volt. És elmentünk a Dohány utcai zsinagógába is. Előtte soha nem voltam ott. Van az otthonnak Balatonfüreden egy nyaralója, oda is elmentem már.